

งูสายทองคอแหวน – *Gongylosoma scriptum* (Theobald, 1868)

ลักษณะ ภูเขาขนาดตัวเล็ก (จากปลายปากถึงรูก้น 203 มิลลิเมตร และหางยาว 152 มิลลิเมตร – จาก Taylor, 1963) หัวยาวและส่วนของหัวกว้างใกล้เคียงกับลำคอ ตาเล็ก ลำตัวกลม หางยาวและส่วนปลายของหางเรียว ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดบนหัวเป็นแผ่นกว้าง เกล็ดบนหลังและทางด้านบนของหางมีพื้นผิวเรียบ เกล็ดท้องขยายกว้าง เกล็ดใต้หางเป็นแถวคู่ เกล็ดรอบลำตัวในตำแหน่งกึ่งกลางตัวจำนวน 13 เกล็ด เกล็ดท้องจำนวน 122 เกล็ด และเกล็ดใต้หางจำนวน 103 เกล็ด (Taylor, 1963)

ลำตัวมีด้านบนของหัวและบนหลังสีเทาหรือสีเทาอมน้ำตาล มีเส้นสีดำเป็นวงรอบตาโดยเส้นสีดำที่อยู่ด้านล่างของตากว้างกว่าส่วนอื่น มีเส้นสีครีมจากด้านท้ายตาลงไปที่เกล็ดขอบปากบนแผ่นที่ 5 กับแผ่นที่ 6 และมีเส้นสีครีมขอบดำจากบนหัวในตำแหน่งด้านท้ายตาลงไปที่เกล็ดขอบปากบนแผ่นที่ 8 ขอบปากบนสีขาวแต่ขอบของแผ่นเกล็ดสีดำ ส่วนต้นของลำคอกมีแถบสีดำขอบสีขาวพาดขวาง เกล็ดบนหลังและด้านบนของหางมีขอบสีเข้ม ด้านท้องและใต้หางสีครีม

การแพร่กระจาย เมียนมาร์ ในประเทศไทยพบทางภาคตะวันตก ภาคใต้ และบางส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พื้นที่อาศัย พื้นล่างของป่า

นิสัย ไม่มีข้อมูล

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชมีประชากรน้อย